

Hoca, kasaba gidip bir kilo et alır ve eve gönderir. Hocanın hanımı yahniyi pişirirken komşuları gelir. Eli açık olan kadıncağz, yahniyi komşularına ikram eder. Komşular yahninin tamamını yiyip evlerine dönerler.

Bütün gün yahniyi hayal eden Nasrettin Hoca koşarak eve gelir. İştahla sofraya oturur. Bir de bakar ki karısı bir tabak bulgur aşı koymaz mı! Hiddetlenerek sorar ne olup bittiğini.

-Efendi, der karısı. Eti bizim Tekir yedi. Bu sözü duyan Hoca, eline bir sopa alır ve Tekir kediye bakar. Bir süre sonra Tekir'i bulur. Yürüyecek gücü kalmamış, bir deri bir kemik haldeki Tekir'i görünce Hoca şaşkın:

-Hanım yahnilik eti şu bizim Tekir mi yedi? diye sorar.

-Evet efendim, o hıncır yedi, diye cevap verir karısı.

Bunun üzerine Hoca eline terazi alır, Tekir kediye tartar. Tam bir kilo gelir Tekir kedi.

Bunun üzerine Hoca, karısına:

-Hanım! Bizim Tekir kedi bir kilo geldi. Öyleyse, yahnilik et nerede? Şayet et bu ise bizim Tekir nerede? diye çıkışır.

SORULAR

1.Nasrettin Hoca gün boyu **ne** hayal ediyordu?

.....

2.Komşuları **nereye** geldiler?

.....

3.Nasrettin Hoca **ne zaman** kızıyor?

.....

4.Karısı, Nasrettin Hoca'ya **nasıl** bir cevap veriyor?

.....

5.Nasrettin Hoca Tekir'i **niçin** tartıyor?

.....

6.Yahniyi **kimler** yiyor?

.....